

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181314224/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

at Bommene ikke vare oprettede for andre end for Bønder, og at Folk af fornemme Extraction ikke kunde betale lige Afgifter. Men Bøndermanden var en Stub og sagde, at han ingen Forskiel gjorde paa en Adelsmand og en Bønde, og at jeg slet ikke skulde igjennem, før end jeg betalte. Min Kufft sagde, at han ingen Bønge havde, hvorfor jeg selv maatte betale, siden jeg ikke kjendte om at give mig i Klammeri med en saa grov Mand, som denne var. Jeg skrev dog et NB. i min Dagbog for at erindre at indgive en Klage over denne Mand, da jeg aldrig kan formode, at Hensigten med denne Indretning er at klage fornemme Folk, som kan se ad en saadan Begatelse Omstænding, men kun at stille Bønden ved sin overflødige Formue.

I den store Sø, hvorved Danhuset ligger, saa jeg en Del Svømmer. Dette Dyr er Linnæus's Cygnus, og de, som jeg saa, vare uden Tvivl af den samme Art som de, man ser i Gravene omkring Kjøbenhavn.

Nu faldt jeg i Søvn, indtil jeg igjen blev vaagnet ved en Bønde, hvor jeg paa ny maatte betale Bønge, og strax derefter holdt min Kufft uden for den saakaldede Kjøstilde Strø.

Min Tjener berettede mig, at vi havde hørt igjennem en By, kaldet Glostrup, hvori var en Kirke, og at han rimeligvis formodede, at der maatte være en Bænk til samme Kirke, men da han ikke kunde komme til sikker Kundskab herom, saa fremførte han det kun som en Gissning, der dog havde megen Sandtylighed.

Endere fortalte han, at vi havde rejst forbi en Kro, kaldet Vejsmølle Kroen, som formodentlig havde sit Navn deraf, at der var ved samme Sted en Vejsmølle, som var tækket med Langhalm. Hvad det første angik, tilfød jeg min Tjener, at det gjerne kunde være muligt, at han havde Ret, men at Møllen var tækket med Langhalm, det, paahvar jeg, var urigtigt, og derfor har jeg en ganske god Grund at anføre, nemlig at jeg